

Δηλητήριον τῶν ἐγγέλων. Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο προσετέθη εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν δηλητηρίων νέον, ἐσχάτως ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἀνακαλυφθὲν δηλητήριον. Τὸ δραστηκώτατον τοῦτο δηλητήριον ἐμπεριέχεται εἰς τὸ αἷμα τῶν ἐγγέλων. Τίς δὲ ἐφαντάζετο ποτε, βλέπων πρὸ αὐτοῦ παχεῖαν καὶ ἀδρομερῆ ἐγγέλυν, ὅτι εἰς τὸ αἷμα τοῦ ἰχθύος τούτου ἐμπεριέχεται ποσότης δηλητηρίου, δυναμένη νὰ θανατώσῃ δεκάδα ὁλόκληρον ἀνθρώπων; Καὶ ὅμως εἶναι πλέον γεγονός ἀναμφισβήτητον. Ὁ καθηγγητής Mosso ἐν Τουρίνῳ ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως τὰ ἀποτελέσματα τῶν σχετικῶν πρὸς τοῦτο ἐρευνῶν του, καὶ ἐκ τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ ἐξαίρομεν ἐν συντόμῳ τὰ σπουδαιότερα.

Ἐν τῷ ζωολογικῷ σταθμῷ τῆς Νεαπόλεως ὁ καθηγγητής Mosso ἐνησχολήθη εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ αἵματος τῶν ἰχθύων προτιθέμενος κυρίως νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ αἷτια, δι' ἃ ἰχθύς τινες, π. χ. αἱ ἐγγέλεις δύνανται νὰ ζῶσι καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ ἐν τῇ γλυκείᾳ ὕδατι, ἐνῶ ἄλλοι θαλάσσιοι ἰχθύς μόνον ἐν τῇ θαλάσσῃ δύνανται νὰ ζήσωσι καὶ ἀποθνήσκουσιν ἐν βραχεὶ χρόνῳ, ὅταν μεταφερθῶσιν εἰς γλυκὺ ὕδωρ. Πρὸς τοῦτο ὁ καθηγγητής Mosso ἔλαβεν αἷμα ἐγγέλους καὶ τὸ ἀφῆκε νὰ παγῇ. Διὰ τῆς πήξεως ἐσηματίσθη, ὡς συνήθως, ὁ πλακοῦς καὶ ὁ ὁρὸς τοῦ αἵματος· ὁ ὁρὸς ἦτο κίτρινος καὶ παρῆγεν ὑπόγλυκόν τινα ἀντιφάνειαν. Ὁ καθηγγητής Mosso ἐδοκίμασε διὰ τῆς γεύσεως μίαν βράνιδα τοῦ ὁροῦ τούτου. Μόλις ὅμως ἤγγισεν αὐτὴν διὰ τοῦ ἄκρου τῆς γλώσσης, ἠσθάνθη δριμύτην, καυστικὴν γεῦσιν καὶ ἀμέσως ἐπηκολούθησαν δαψιλῆς ἔκκρισις σιέλου καὶ προφανὴ ἐνοχλήματα περὶ τὴν κατάποσιν.

Τὰ αὐτὰ φαινόμενα καὶ ἀποτελέσματα, τ' ὅποια ἐδείκνυν ὁ ὁρὸς τῆς συνήθους ἐγγέλου, παρουσίαζε καὶ ὁ τῆς θαλασσίας ἐγγέλου καὶ τῆς μυραίνης (σμήρας). Οὐδεμία ὑπῆρχεν ἀμφιβολία ὅτι ὁ ὁρὸς τῶν ἰχθύων τούτων εἶνε δηλητηριώδης. Ἐν Τουρίνῳ ἐξηκολούθησαν τὰ πειράματα καὶ ὁ ὁρὸς τῶν ἐγγέλων ἐθανάτωνεν ὅλα τὰ ζῶα, εἰς τὸν ὁποῖον τὸ αἷμα ἐνεχέετο. Εἷς κόκκος π. χ. ὑπὸ τὸ δέρμα τοῦ ὁποῖου ἐνέχυσαν διὰ σύριγγος 3 δέκατα τοῦ γραμμαρίου ἐκ τοῦ ὁροῦ μιᾶς μυραίνης, ἀπέθανεν ὑπὸ τῆς ἐνεργείας τοῦ δηλητηρίου ἐντὸς 2½ δευτερολέπτων. Εἷς κύων, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν σφαγίτιδα φλέβα ἐνεχυματίσθη 1/2 γραμμαρίον τοῦ αὐτοῦ ὁροῦ, ἀπέθανεν ἐντὸς 4 λεπτῶν τῆς ὥρας. Τὰ φαινόμενα τῆς δηλητηριάσεως ἦσαν τοῦ αὐτοῦ εἶδους, ὅσα παρατηροῦνται εἰς τὸ δηλητηριώδη ὕδωρ, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ δηλητήριον τῶν ὕδρων ἐνεργεῖ μετὰ μειζρόνους δραστηκώτους. Εὐτυχῶς τὸ δηλητήριον τῶν ἰχθύων τούτων ἐνεργεῖ τότε μόνον, ὅταν ἀμέσως εἰσάγῃται εἰς τὸ αἷμα, καὶ ὡς ἐκ τούτου δυνάμεθα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, ὡς μέχρι τοῦδε, νὰ τρώγωμεν τὰς ἐγγέλεις καὶ ἔλους τοὺς τρόπους τῆς μαγειρικῆς αὐτῶν σκευασίας. Πρὸς τούτοις δὲ τὸ αἷμα τῶν ἐγγέλων διὰ τοῦ βρασμοῦ χάνει τὰς δηλητηριώδεις αὐτοῦ ιδιότητας. Ἐξαίρετος ὅμως σπουδαία εἶναι ἡ γνώμη τοῦ καθηγγητοῦ Mosso περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐπενεργείας τοῦ δηλητηρίου, καθότι διαφαίνεται πῶς καὶ τὴν θεραπείαν τοῦ δῆγματος τῶν ὕδρων. Οἱ ἀναγνώσταις ἡμῶν γνωρίζουσιν ἴσως καὶ ὡς μὴ ἐπιστήμονες, ὅτι ἐν τῇ προμήκῃ μυελῷ εὐρίσκεται σημεῖόν τι, ὅπερ ὀνομάζεται „κόμβος τῆς ζωῆς“. Τὸ μέρος τοῦτο εἶνε μικρὸν ὡς ἡ κεφαλὴ καρφοβελόνης καὶ ἀποτελεῖ τὸ κέντρον τῶν τῆς ἀναπνοῆς κινήσεων. Ἐάν τις διατρύψῃ τὸν „κόμβον“ τοῦτον μὲ χονδρὴν τινα βελόνην, τὸ ζῶον πίπτει ἀμέσως νεκρὸν, ἐπειδὴ αἱ κινήσεις τῆς ἀναπνοῆς παύονται διὰ μιᾶς. Τὸ δηλητήριον δὲ τῶν ὕδρων καὶ ἐγγέλων φαίνεται ὅτι πρῶτιστα καὶ μάλιστα ἐπηρεάζει τὸν προμήκη μυελὸν καὶ διὰ τῆς παρακωλύσεως τῆς ἀναπνοῆς ἐπιφέρει τὸν θάνατον. Ἄν λοιπὸν καταρθώτο νὰ εἰσαχθῇ τεχνητὴ τις ἀναπνοή, τότε ἡ ἀμέσως καὶ θανατηφόρος ἐπενεργεία τοῦ δηλητηρίου δὲ ἤρετο καὶ ὁ ὁργανισμὸς δὲ εἶχε καιρὸν νὰ ἀναλάβῃ βαθμύδην.

Αἱ περαιτέρω ἐρευναι τοῦ σοφοῦ Ἰταλοῦ παρέχουσιν ἡμῖν τὰς χρηστοτάτας ἐλπίδας· ἴσως ὁ διάσημος οὗτος ἱατρὸς κατορθώσῃ νὰ φέρῃ ἀσφαλεστάτας ἀποδείξεις περὶ τῆς ὁρθότητος τῆς γνώμης του ἐν σχέσει πρὸς τὸν τρόπον τῆς δηλητηριάσεως καὶ ἐξεύρη ἀσφαλές τι μέσον κατὰ τοῦ δηλητηρίου τῶν ὕδρων.

Ἀνακάλυψις ἀρχαίας Ἑτρουσκικῆς πόλεως. Ἐν τῇ κοιλάδι παρὰ τὸν ποταμὸν Reno πλησίον τῆς Βονωνίας ἀπεκαλύφθη ἤδη ἐντελῶς διὰ

βαθμιαίων ἀνασκαφῶν ἀρχαιοτάτη Ἑτρουσκικὴ πόλις, τῆς ὁποίας ἡ ἡλικία, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀρχαιολόγων, ἀνέρχεται εἰς 2300 ἔτη τοὐλάχιστον. Τὰ ἔρεπια τῆς πόλεως ταύτης καὶ τὰ λείψανα τῆς τέχνης, ἅτινα κατέλιπεν ἐνταῦθα ὁ ἐν τῇ ἱστορίᾳ αἰνιγματώδης καὶ σκοτεινὸς ἐκεῖνος λαὸς τῶν Ἑτρούσκων, εἶναι σημαντικώτερα καὶ σπουδαιότερα πάσης ἄλλης ἐκ τῶν πολυαριθμῶν τῆς ἰταλικῆς ἀρχαιότητος κατερειπωμένων πόλεων. Τὰ ἔρεπια ταῦτα κείνται παρὰ τῇ κώμῃ Marzabotto καὶ περιβάλλονται ὑπὸ γιγαντιαίων περιτειχιμάτων. Συστηματικαὶ ἀνασκαφαὶ ἤρχισαν νὰ γίνωνται μάλιστα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1831, ὅτε ὁ τόπος οὗτος περιῆλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ κόμητος Giuseppe Aria. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀνασκαφῶν κατέγραψεν ὁ ἀρχαιολόγος Gozzadini εἰς δύο πολυτιμώτατα συγγράμματα. Ὁ νῦν ἰδιοκτήτης, κόμης Pompeo Aria, ἐξηκολούθησε τὸ ἔργον τοῦ πατρὸς του καὶ ἀπέθηκε τὰ εὐρήματα ἐν τινι ὑπὸ τοῦ σοφοῦ ἐκ Βονωνίας καθηγγητοῦ C. Brizzio εὐτρεπισθέντι μουσεῖῳ ἐν τῇ ἐπαύλει του. Ὁ σοφὸς οὗτος καθηγγητὴς ἐπεχείρησεν ἤδη, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ἀνασκαφῶν καὶ τοῦ ἄλλως τε ὑπάρχοντος περὶ τῶν Ἑτρούσκων ἱστορικοῦ ὕλικου, νὰ δώσῃ ὅσον οἶόν τε σαφεστάτην εἰκόνα τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑτρουσκικοῦ λαοῦ καὶ τῆς σπουδαιότητος αὐτοῦ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἀρχαίου ἰταλικοῦ πολιτισμοῦ.

Νέα αὐλας ἐπὶ τῆς σελήνης. Εἰς τὰ μάλιστα ἀξιοπερίεργα φαινόμενα, ἅτινα παρουσιάζει ἡ ἐπιφάνεια τῆς σελήνης, ἀνήκousι καὶ αἱ αὐλακες, αἱ κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ὑπεράνω ὁρέων, κοιλάδων καὶ πεδιάδων ἐκτενέμεναι, στεναὶ καὶ βαθεῖαι ἐκεῖναι αὐλακες, αἵτινες ἐν μὲν τῇ πανσελήνῳ φαίνονται ὡς λαμπραὶ φωτειναὶ γραμμαῖ, ἐν δὲ τῷ πλαγίῳ φωτισμῷ τῆς σελήνης ὡς μέλανα νήματα. Τὰς πρῶτας αὐλακας ἀνεκάλυψεν ὁ ἀστρονόμος Schröter ἐν ἔτει 1788. Ἐκτοτε ἀνεκαλύφθησαν διὰ περαιτέρω ἐρευνῶν καὶ ἐσημειώθησαν ἐπιμελῶς πολλοὶ τοιαῦται αὐλακες ὑπὸ τοῦ Lohrmann, Mädler καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ τοῦ Schmidt. Νεωστὶ ἠυξήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν αὐλάκων τῆς σελήνης διὰ νέας τινὲς ἀνακαλύψεις τοῦ ἐν Δρέσδῃ ἀστρονόμου J. Scheffler, ὅστις παρετήρησε νέαν πρότερον μὴ παρατηρηθεῖσαν ἡ καὶ μὴ ὑπάρχουσαν ἴσως αὐλακα, ἐκτενινομένην ἀπὸ τῆς κηλίδος Godin μέχρι ἐνὸς τῶν τελευταίων ὁρέων τῆς σειρᾶς τοῦ Ἀγρίππα. Εἰς τὸ μέρος, ἐνθα ἡ αὐλαξ αὕτη διασχίζει τὰς σειρὰς τῶν λόφων, παρατηροῦνται μεγάλοι μέλαναι ὅποι, ὅμοιοι πρὸς κρατῆρας. Ἡ αἰτία ἡ σημασία τῶν αὐλάκων τῆς σελήνης εἶναι εἰσέτι αἰνιγματώδης καὶ ἀνεξήγητος, καθότι πᾶσαι αἱ μέχρι τοῦδε γενομέναι ἀποπείραι ἐξηγήσεως διὰ τῆς παραβολῆς αὐτῶν πρὸς ποταμούς ἢ διὰ τῆς παραδοχῆς διαρρηγῶν τοῦ φλοιοῦ τῆς σελήνης οὐδεμίαν παρέχousι πιθανότητα.

Περίφημος συρίστρια. Ἡ ἀπὸ τινων ἐβδομάδων ἐν Λονδίνῳ διαμένουσα Ἀμερικανὴ, Κυρία Shaw, διεγείρει εἰς τὸ Ἀγγλικὸν δημόσιον μέγαν ἐνθουσιασμὸν καὶ θαυμασμὸν διὰ τοῦ — συρίγματος τῆς. Ἡ κυρία αὕτη συρίζει τοσοῦτον θαυμασίως, ὥστε εἰς οὐδεμίαν ὁπωσοῦν πολυφώνητον μουσικὴν ἐσπερίδα ἑλλείπουσι δύο τοὐλάχιστον μέρη τοῦ προγράμματος, τὰ ὅποια ἡ Κυρία Shaw ἐκτελεῖ συρίζουσα. Ἡ παράδοξος αὕτη ἀοιδός, γνησία Ἀμερικανὴ, ὑψηλοῦ ἀναστήματος, μελαχροινή, μὲ ζωερὸν ἐκφραστικὸν πρόσωπον καὶ μέλανας ὀφθαλμούς, εἶνε μήτηρ τεσσάρων ὠρασιωτῶν κορασίων, πρὸς διατροφήν τῶν ὁποίων ἡ σχολὴν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ σύριγμα. Ἀπὸ ἐνὸς ἔτους παρουσιάζεται ὡς συρίστρια εἰς δημοσίας συναυλίας, τὰς ὁποίας, ἂν καὶ τὸ σύριγμά της εἶνε τόσῳ ἰσχυρὸν ὥστε δύναται νὰ ἀκουσθῇ εἰς μακροτάτας ἀποστάσεις, προτιμᾷ νὰ διδῇ ἐν ἰδιαιτέρας αἰθούσαις ἢ ἐν τῷ θεάτρῳ. Μία φίλη της (Κυρία Campbell), συνοδεύει τὸ σύριγμά της ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβόλου. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀσκήεται ἐν τῇ τέχνῃ της ἐπὶ δύο ὥρας, ἡ δὲ ἀσκήσις πρὸς τελείαν ἐκμάθησιν ἐκάστου νέου τεμαχίου, ἰδίως μέρους μελοδράματος, ἀπαιτεῖ δύο ἕως τρεῖς μῆνας. Ἦλθεν εἰς Λονδίον μὲ συστατικὰ γράμματα τῆς Κυρίας Vanderbilt, καὶ ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλίας ἐξήγησεν ἀμέσως νὰ τὴν ἀκούσῃ. Ἐννοεῖται ὅτι κερδίζει ἀπειρα χρήματα συρίζουσα. Καὶ τὰ τέσσαρα κοράσια, τὰ ὅποια ἡ μήτηρ καλεῖ οὐχὶ μὲ τὰ ὀνόματά των ἀλλὰ μὲ ἰδιαιτέρα δι' ἑκάστην συρίγματα, ἔχousιν ὡσαύτως μεγάλην εὐφυΐαν καὶ κλίνει πρὸς τὸ συρίζειν.